

[Undervisningsministeren]

deholder et ikke ubetydeligt tilskudselement, er det for mig et spørgsmål, om det er rimeligt helt at bortse fra forældrenes økonomiske forhold i den nuværende økonomiske situation.

Ifølge forslaget skal støtten være af en sådan størrelse, at den kan dække de nødvendige leveomkostninger; i bemærkningerne omtales der beløb fra 36.000 kr. til 66.000 kr. årlig. Statens Uddannelsesstøtte har på grundlag af en maksimumstøtte på 36.000 kr. årlig skønnet, at det årlige udlån fra staten efter forslaget skønsmæssigt vil udgøre ca. 4 mia kr. Forslaget indebærer dog så samtidig en årlig mindredgift på ca. 1.300 mill. kr. som følge af, at man afskaffer stipendierne.

Et sådant forslag er alene af økonomiske grunde ikke realistisk i dag, og hertil kommer de fornævnte indvendinger mod den foreslåede støtteordning. Jeg må derfor afvise forslaget.

Ud fra de samme hovedsynspunkter må jeg også sige fra over for retsforbundets forslag. Det er, som det fremgår af bemærkningerne, en uændret gengivelse af et forslag, som var til behandling både i 1977-78 og i 1979-80 her i tinget.

Forslaget går ud på, at der skal ydes støtte i form af statslån til alle over 18 år helt uafhængigt af trang, det vil sige uden hensyntagen til den uddannelsessøgendes, forældrenes eller ægtefællens indtægts- og formueforhold. Støtten skal ydes med et beløb svarende til højeste folkepension for enlige, og det er knap 32.000 kr. for øjeblikket.

Også dette forslag bygger udelukkende på statslån, og det lider derfor af de samme skavanker som det af hr. Chr. Christensen fremsatte forslag. Jeg må derfor også afvise det.

Samtidig med, at jeg således afviser de to forslag, vil jeg henvise til statsministerens åbningstale, hvoraf det fremgår, at også regeringen finder, at konsekvenserne af den nuværende form for uddannelsesstøtte er uheldige og alvorlige. Jeg agter at søge dette afhjulpet gennem en gældssanering, og samtidig vil jeg arbejde for en trinvis indførelse af statslån til afløsning af de statsgaranterede lån i pengeinstitutterne. Det er et forslag, som jeg påregner at fremsætte i indeværende samling.

Jimmy Stahr (S):

Jeg er glad for ministerens sidste sætning, nemlig at ministeren påregner at fremsætte et lovforslag om SU i denne samling, for jeg mener også, det er nødvendigt med visse ændringer på dette område. Men jeg føler ikke, at nogen af de to forslag, som vi behandler her i dag, lever op til de ønsker, socialdemokratiet har til en SU-reform, som også ministeren har været inde på. Forslagene koster mellem 2 og 4 mia kr., hvilket forekommer lidt urealistisk i den nuværende økonomiske situation.

Jeg må derfor på socialdemokratiets vegne afvise de to forslag.

Fogh Rasmussen (V):

De to forslag ligner på mange punkter hinanden: der er tale om at ændre reglerne om Statens Uddannelsesstøtte sådan, at stipendierne afskaffes og erstattes af rente- og afdragsfrie lån, forældreafhængigheden skal gradvis afskaffes, og så har kristeligt folkepartis forslag yderligere en formulering om, at tilbagebetalingsreglerne skal ændres sådan, at tilbagebetalingsperioden skal være afhængig af, hvilken indtægt den færdiguddannede opnår.

Vi havde den 18. maj i sidste folketings-samling en forespørgselsdebat om de uddannelsessøgendes økonomiske situation, og jeg kan i mine bemærkninger til de foreliggende forslag i det store og hele henholde mig til det, som jeg var inde på under denne forespørgselsdebat.

Jeg gav på venstres vegne ved den lejlig-hed udtryk for, at vi da godt er klar over, at mange uddannelsessøgendes økonomiske situation er utilfredsstillende. Det er en kendsgerning, at der for en studerende, hvis han eller hun overhovedet intet stipendium kan opnå og optager maksimalt statsgaranteret studielån, i løbet af et normalt studieforløb kan blive oparbejdet en ganske betydelig studiegæld.

Vi vil derfor heller ikke afvise, at der kan være behov for at se på ændringer af reglerne om Statens Uddannelsesstøtte. Det er en kendsgerning, at der er en række forudsætninger for den ordning om statsgaranterede studielån, som blev gennemført – ikke i 1974, som undervisningsministeren sagde, men i 1975 – der har ændret sig: renten er dramatisk højere, indkomstforholdene og beskæfti-